

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Iuri Guza împotriva Irinei Guza,

(încasarea pensiei de întreținere a copilului minor)

și cererea reconvențională

Irina Guza împotriva lui Iuri Guza, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de
Asistență Socială Nord-Nord-Vest

(determinarea domiciliului copilului minor, încasarea pensiei de întreținere a
copilului minor și compensarea cheltuielilor de judecată)

împotriva deciziei din 7 august 2025 a Curții de Apel Nord,

(Dosarul nr. 2ra-19/26
NR. PIGD 2-24109073-01-2ra-12012026)

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.
--

Judecătoria Bălți, sediul Central (jud. E. Balan)
Curtea de Apel Nord (jud. R. Holban, S. Ghercavii, M. Sajin)

22 iulie 2026

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Iuri Guza, reprezentat de avocatul Iana Lichii,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Gheorghe Stratulat, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 27 septembrie 2024, Iuri Guza a depus cerere de chemare în judecată împotriva Irinei Guza cu privire la stabilirea pensiei de întreținere a copilului minor.

2. În motivarea acțiunii a indicat că s-a aflat în relații de căsătorie cu pârâta Irina Guza, care a fost desfăcută la xxxxx. Din căsătoria dată au un copil minor xxxxx.

3. A menționat că, la moment fiul xxxxx nu are un domiciliu stabilit cu unul sau cu altul dintre părinți, o săptămână locuiește cu mama și alta cu reclamantul. Respectiv, este necesar și oportun de a stabili pensia de întreținere pentru copilul minor într-o sumă bănească fixă care urmează a fi achitată de către dânsul, în beneficiul pârâtei Guza Irina.

4. La fel, a opinat că, stabilirea pensiei de întreținere a copilului minor potrivit prevederilor art. 75 alin. (1) din Codul familiei va leza drepturile sale deoarece, ultimul participă activ în viața copilului minor, cumpără haine, încălțăminte, rechizite, etc., astfel că singură soluție optimă este stabilirea pensiei de întreținere într-un quantum fix reieșind din salariul său mediu pentru ultimele 12 luni – 13 837,45 de lei și respectiv $\frac{1}{4}$ din salariul său constituie 3 459,36 de lei, care potrivit art. 75 alin. (1) din Codul familiei ar trebui să constituie echivalentul pensiei de întreținere a copilului minor. Datorită faptului că fiul jumătate de timp petrece la tatăl Iuri Guza, care îl asigură cu toate necesare, acordă banii de buzunar etc., stabilirea în modul respectiv al pensiei de întreținere va prejudicia substanțial drepturile sale. În acest sens, instanța trebuie să stabilească pensia de întreținere într-o sumă bănească fixă – $\frac{1}{2}$ din 3 459,36 de lei ceea ce constituie 1 729,68 de lei.

5. A susținut că, pârâta la fel participă activ și suportă cheltuielile financiare pentru întreținerea copilului comun, este angajată în câmpul muncii. Astfel, analizând cheltuielile necesare pentru întreținerea copilului care urmează a fi

asigurate de ambii părinți precum și luând în considerație faptul că dânsul participă activ în creșterea și dezvoltarea copilului, consideră că suma de 1 729,68 de lei este una oportună și motivată.

6. Prin urmare, Iuri Guza a solicitat stabilirea pensiei de întreținere a copilului minor xxxxx, născut la 16 noiembrie 2011, în sumă fixă de 1 729,68 de lei.

7. Ulterior, la 13 noiembrie 2024, reclamantul Iuri Guza, reprezentat de avocatul Nadejda Luchianciuc, a depus cerere de modificare a cuantumului pensiei de întreținere solicitat în acțiunea inițială, prin care a solicitat modificarea cuantumului pensiei de întreținere de la suma fixă de 1729,68 de lei la suma fixă de 2 675,78 de lei.

8. În acest sens, Iuri Guza a indicat că, potrivit certificatului nr. 26 din 27 septembrie 2024, din luna ianuarie 2024 până în iunie 2024 a obținut un venit total de 128 437,60 de lei, salariu mediu lunar fiind 21 406 lei, $\frac{1}{4}$ din salariul său constituie 5 351,56 de lei care potrivit art.75 alin.(1) din Codul familiei ar trebui să constituie echivalentul pensiei de întreținere a copilului minor. Dar, datorită faptului că fiul său minor jumătate de timp petrece cu dânsul, îl asigură cu toate necesare, acordă banii de buzunar ș.a., stabilirea în modul respectiv al pensiei de întreținere va prejudicia substanțial drepturile sale. Reieșind din respectivele rațiuni, a opinat că instanța urmează să stabilească pensia de întreținere într-o sumă bănească fixă – $\frac{1}{2}$ din 5 351,57 de lei, ceea ce constituie 2675,78 de lei. Totodată, a afirmat că, analizând cheltuielile necesare pentru întreținerea copilului care urmează a fi asigurate de ambii părinți, precum și luând în considerație faptul că dânsul participă activ în creșterea și dezvoltarea copilului, consideră că suma de 2 675,78 de lei este una oportună și motivată.

9. La 15 octombrie 2024, Irina Guza, reprezentată de avocatul Iulian Pleșca Iulian a înaintat cerere reconvențională împotriva lui Iuri Guza, intervenient accesoriu Agenția Teritorială de Asistență Socială Nord-NordVest, prin care a solicitat încasarea pensiei alimentare pentru întreținerea fiului xxxxx, în mărime de $\frac{1}{4}$ din toate veniturile lunare ale părâtului, începând cu 1 octombrie 2024, și până la atingerea majoratului copilului minor, precum și încasarea cheltuielilor de judecată compuse din plata serviciilor de asistență juridică în mărime de 7 500 de lei, servicii de traducător în mărime de 400 lei, cheltuieli de corespondență în mărime de 18,15 lei, iar în total 7 918,50 de lei.

10. În argumentare cererii a indicat că, la 28 august 2009 a înregistrat căsătoria cu Iuri Guza și a ales să poarte numele lui de familie - Guza. În căsătorie, la 16 noiembrie 2011 s-a născut un copil comun, fiul xxxxx. Viața în comun cu părâtul s-a ruinat din culpa lui Iuri Guza, circumstanțe în care au desfăcut căsătoria pe cale extrajudiciară la 28 mai 2021, actul de divorț nr.199. Din primăvara anului 2021 cu Iuri Guza nu mai sunt în relații de familie ducând un trai separat. Inițial Iuri

Guza a promis că va participa la întreținerea fiului minor comun, dar după întreruperea relațiilor de familie între ei a apărut litigiul creat artificial de către Iuri Guza, ce ține de întreținerea fiului minor comun. Or, în toată această perioadă, toate responsabilitățile legate de creșterea, educația și întreținerea fiului minor au rămas pe umerii mamei, în pofida faptului că Iuri Guza era și este angajat oficial în câmpul muncii în cadrul societății „Bălți-Gaz” cu un salariu destul de impunător în cadrul companiei date. Aceasta deoarece Iuri Guza nu avea și nu purta grija familiei sale, ci era dedicat noii sale relații de familie. În circumstanțele expuse, deoarece din primăvara anului 2021, fiul minor se află la întreținerea exclusivă a lui Irina Guza, inclusiv ținând cont de faptul că locul de trai permanent al fiului a fost stabilit amiabil cu mama, urmează a fi încasată pensia alimentară pentru întreținerea acestuia de la data de 1 octombrie 2024, în cuantum de $\frac{1}{4}$ din veniturile sale lunare deoarece veniturile sunt oficiale și pot fi verificate.

11. În conformitate cu prevederile art. 38 alin. (2) lit. c), art. 51 alin. (1), art. 58, art. 62, art. 74-75 din Codul familiei, și în vederea atingerii scopului suprem – apărarea drepturilor și intereselor legitime ale copilului minor, asigurarea unei bune educații, dezvoltări fizice și psihice perfecte, protejarea acestuia, asigurarea unui trai decent, dar nu minimal care totodată să-i ofere o copilărie și o viață fericită, Irina Guza a înaintat capătul de pretenție privind încasarea forțată a pensiei alimentare pentru întreținerea copilului minor comun. Mai mult ca atât, însăși Iuri Guza recunoaște circumstanța că din primăvara anului 2021 nu mai sunt în relații de familie, iar fiul minor a locuit și locuiește cu mama, fiind întreținut de Irina Guza.

12. A notat că, după desfacerea căsătoriei Iuri Guza permanent s-a eschivat de la plata pensiei alimentare pentru întreținerea fiului minor comun, deși tot timpul a întreprins acțiuni în vederea determinării și convingerii acestuia să achite pensia alimentară, solicitări care permanent se finisau cu supărări din partea ultimului, fiind deranjat de aceste pretenții, acțiuni care contravin prevederilor Codului familiei și normelor morale. Astfel, înțelegând că Iuri Guza cu rea voință se eschivează de la întreținerea fiului minor, Irina Guza a apelat la serviciile avocatului și i-a expediat somația din 24 septembrie 2024, la care Iuri Guza i-a răspuns într-un mod neobișnuit prin expedierea copiei acțiunii inițiale depuse în instanța de judecată, întrebând dacă așa răspuns la somație îi convine. Respectiv, toate eforturile îndreptate față de Iuri Guza pentru a participa la întreținerea fiului au rămas fără rezultat, acesta intenționat eschivându-se de la întreținerea propriului său copil.

13. Subsecvent, la 31 octombrie 2024, Irina Guza, reprezentată de avocatul Iulian Pleșca, a depus cerere privind majorarea capetelor de pretenții ale acțiunii reconvenționale înaintate împotriva lui Iuri Guza, intervenient accesoriu Agenția

Teritorială de Asistență Socială Nord-Nord-Vest, prin care a cerut stabilirea domiciliului fiului minor xxxxx, împreună cu mama și încasarea cheltuielilor compuse din plata serviciilor de asistență juridică și taxei de stat, indicând că după întreruperea relațiilor de familie între părți s-a format litigiul legat de domiciliul copilului minor comun căci în prezent pârâtul nu mai susține acordul semnat în anul 2021.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

14. Prin hotărârea din 27 noiembrie 2024 a Judecătoriei Bălți, sediul Central a fost respinsă acțiunea depusă de Iuri Guza. S-a admis parțial cererea reconvențională depusă de Irina Guza și s-a determinat locul de trai a copilului minor xxxxx, cu mama sa – Guza Irina. S-a încasat de la Iuri Guza în beneficiul Irinei Guza, pensia pentru întreținerea copilului minor comun xxxxx, în mărime de 3 000 de lei/lunar, până la atingerea majoratului copilului. S-a încasat de la Iuri Guza în beneficiul Irinei Guza suma de 5 618, 50 de lei, drept compensare a cheltuielilor de judecată. În rest, acțiunea reconvențională s-a respins. S-a încasat de la Iuri Guza în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 1 489,96 de lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

15. La 12 decembrie 2024, Irina Guza, reprezentată de avocatul Iulian Pleșca, a declarat apel preliminar, iar la 28 martie 2025, în termenul acordat de instanța de apel, a prezentat cerere de apel motivată, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea parțială a hotărârii instanței de fond, în latura prin care acțiunea reconvențională să fie admisă integral cu încasarea pensiei alimentare în mărime de $\frac{1}{4}$ din toate veniturile lunare ale lui Iuri Guza, pentru întreținerea fiului minor comun și compensarea integrală a cheltuielilor de judecată suportate de către Irina Guza în instanța de fond. Totodată, a solicitat încasarea de la Iuri Guza, în beneficiul Irinei Guza, cheltuielile de judecată suportate de către acesta în legătură cu examinarea cauzei civile în instanța de apel.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

16. Prin decizia din 7 august 2025 a Curții de Apel Nord a fost admis apelul declarat de Irina Guza, reprezentată de avocatul Iulian Pleșca, s-a casat parțial hotărârea din 27 noiembrie 2024 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, în partea stabilirii modalității de încasare a pensiei de întreținere a copilului minor, cu adoptarea în această latură a unei noi hotărâri, după cum urmează: s-a încasat de la Iuri Guza, în beneficiul Irinei Guza, pensia de întreținere a copilului minor xxxxx în mărime de $\frac{1}{4}$ cotă-parte din salariu și/sau din alte venituri ale acestuia, plătită lunar, începând cu 15 octombrie 2024, până la atingerea majoratului copilului. S-a încasat de la Iuri Guza în beneficiul statului cheltuielile de judecată

în mărime de 250 de lei, ceea ce constituie taxa de stat de a cărei plată Irina Guza a fost scutită de drept la înaintarea acțiunii reconvenționale cu referire la pretenția privind încasarea pensiei de întreținere a copilului minor. În rest, hotărârea din 27 noiembrie 2024 a Judecătoriei Bălți, sediul Central, s-a menținut fără modificări.

17. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel ținând cont că apelul a fost declarat doar de Irina Guza și vizează exclusiv modalitatea de stabilire a pensiei de întreținere a copilului minor, a examinat hotărârea doar în această parte, celelalte dispoziții fiind considerate acceptate de participanții la proces.

18. Instanța de apel a constatat că prima instanță a stabilit corect raportul juridic dedus judecății și circumstanțele relevante ale cauzei, însă concluziile privind modalitatea de încasare a pensiei de întreținere sunt în contradicție cu circumstanțele constatate și cu normele de drept material aplicabile.

19. Curtea de apel din materialele cauzei a reținut că părinții copilului minor sunt Iuri Guza și Irina Guza, că după divorț domiciliul copilului a fost stabilit cu mama, iar între părți nu există un acord privind întreținerea copilului, ambii solicitând stabilirea pe cale judecătorească a pensiei de întreținere. În aceste condiții, instanța de fond a concluzionat corect asupra necesității încasării pensiei de întreținere de la Iuri Guza în beneficiul Irinei Guzei.

20. Totuși, instanța de apel a reținut că prima instanță a determinat eronat modalitatea de încasare a pensiei de întreținere în sumă bănească fixă, în temeiul art. 76 Codul familiei, în cuantum de 3 000 de lei/lunar, deși în interesul superior al copilului urma să dispună încasarea acesteia în mărime de $\frac{1}{4}$ cotă-parte din salariul și/sau alte venituri ale lui Iuri Guza, conform art. 75 alin. (1) din Codul familiei.

21. Instanța de apel a reținut că Iuri Guza este angajat oficial la societatea „Bălți-Gaz”, având venit salarial stabil, iar certificatul prezentat confirmă obținerea unui salariu mediu lunar de 21 406 lei, astfel încât $\frac{1}{4}$ din venitul său constituie 5 351,56 de lei.

22. S-a constatat că, deși prima instanță a respins cererea lui Iuri Guza privind stabilirea pensiei într-o sumă bănească fixă și a admis cererea reconvențională prin care se solicita încasarea pensiei în cotă-parte din venit, aceasta a dispus nejustificat încasarea pensiei în sumă fixă de 3 000 de lei/lunar, cuantum inferior cotei de $\frac{1}{4}$ din salariul mediu al acestuia, soluție apreciată ca fiind în detrimentul interesului superior al copilului.

23. Instanța de apel a notat că prevederile art. 76 din Codul familiei nu sunt aplicabile speței, întrucât acestea vizează situațiile în care părintele obligat la întreținere are venituri neregulate ori fluctuabile, nu are venituri sau încasarea

pensiei în cotă-parte este imposibilă, dificilă ori lezează substanțial interesele uneia dintre părți. Or, Iuri Guza dispune de un venit salarial stabil și constant.

24. Totodată, instanța inferioară a stabilit că afirmațiile lui Iuri Guza privind contribuția sa materială la întreținerea copilului și faptul că acesta locuiește periodic cu el nu au fost susținute prin probe, fiind pur declarative. De asemenea, acesta nu a prezentat dovezi privind imposibilitatea achitării pensiei în cuantumul prevăzut de art. 75 alin. (1) din Codul familiei.

25. Instanța de apel a subliniat că interesele părintelui obligat la întreținere nu pot prevala asupra interesului superior al copilului, iar contribuțiile benevole la întreținerea copilului nu constituie temei legal pentru diminuarea cuantumului pensiei prevăzute de lege. În lipsa unui acord privind întreținerea, pensia poate fi solicitată pe cale judecătorească chiar dacă aceasta este achitată benevol.

26. În consecință, instanța de apel a concluzionat că hotărârea primei instanțe, în partea stabilirii pensiei de întreținere într-o sumă bănească fixă de 3 000 de lei lunar, contravine interesului superior al copilului și favorizează nejustificat interesele tatălui. Prin urmare, apelul a fost admis, hotărârea primei instanțe a fost casată parțial în această parte și a fost emisă o nouă hotărâre prin care s-a dispus încasarea de la Iuri Guza, în beneficiul Irinei Guza, a pensiei de întreținere pentru copilul minor xxxxx în mărime de $\frac{1}{4}$ cotă-parte din salariul și/sau alte venituri ale acestuia, plătită lunar până la atingerea majoratului copilului.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

27. La 6 ianuarie 2026, prin intermediul oficiului poștal, Iuri Guza, reprezentat de avocatul Iana Lichii, a depus recurs împotriva deciziei din 7 august 2025 a Curții de Apel Nord, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond.

28. În esență, în argumentarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept expuse anterior, recurentul a menționat că decizia instanței de apel este neîntemeiată, ilegală și pasibilă de casare, fiind adoptată cu încălcarea normelor de drept material și procesual, precum și a principiului interesului superior al copilului. Așadar, instanța de apel a aplicat formal prevederile art. 74-77 din Codul familiei și art. 239 din Codul de procedură civilă, fără a analiza locuirea alternativă a minorului și contribuția efectivă a ambilor părinți la întreținerea acestuia.

29. Recurentul/reprezentantul a invocat că dispune de un venit salarial stabil, însă contribuie direct la întreținerea copilului, care locuiește periodic cu el, aproximativ o săptămână cu tata și o săptămână cu mama.

30. A menționat că suportă cheltuieli pentru hrană, îmbrăcăminte, activități și alte necesități ale copilului în perioadele în care acesta se află la domiciliul său.

31. A susținut că instanța de fond a evaluat corect situația materială a părinților și a ținut cont de venitul mamei, precum și de contribuția ambilor părinți la creșterea și educarea copilului. Potrivit recurentului, aplicarea automată a cotei de $\frac{1}{4}$ din venit este nejustificată în circumstanțele cauzei, întrucât copilul beneficiază de îngrijirea și întreținerea ambilor părinți. Astfel, obligația de întreținere trebuie repartizată proporțional între părinți, iar stabilirea pensiei în cuantum de $\frac{1}{4}$ din toate veniturile sale conduce la o dublă obligație de întreținere în sarcina sa, deoarece suportă deja cheltuieli directe în perioadele în care copilul locuiește cu el.

32. De asemenea, a afirmat că interesul superior al copilului presupune implicarea echilibrată a ambilor părinți, evitarea conflictelor financiare inutile și menținerea capacității fiecărui părinte de a asigura condiții decente copilului, iar impunerea unei obligații financiare excesive tatălui afectează acest echilibru.

33. Recurentul a invocat că instanța de apel nu a ținut cont de explicațiile copilului și de concluziile asistentului social comunitar, din care rezultă că minorul locuiește atât cu mama, cât și cu tata și beneficiază de grija ambilor părinți. Totodată, a specificat că instanța de apel a ignorat faptul că ambii părinți sunt angajați și obțin venituri stabile, iar întreținerea copilului trebuie să fie una reală, necesară și să nu fie în detrimentul niciunuia dintre părinți.

34. A mai menționat că pensia de întreținere nu trebuie să reprezinte o pedeapsă pentru unul dintre părinți și că stabilirea acesteia trebuie să țină cont de veniturile ambilor părinți, de contribuția efectivă a fiecăruia la creșterea copilului și de timpul petrecut de copil cu fiecare dintre părinți.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

35. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

36. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

37. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

- c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
- d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

38. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

39. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

40. Sub aspectul termenului de declarare a recursului, Completul de judecată menționează că, Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 7 august 2025, decizia integrală fiind notificată recurentului și reprezentantului acestuia, la 24 noiembrie 2025, prin intermediul poștei electronice (f.d. 176). Prin urmare, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție constată că recursul declarat la 6 ianuarie 2026, prin intermediul oficiului poștal, se consideră depus în termenul stabilit de art. 434 din Codul de procedură civilă.

41. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

42. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

43. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

44. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, iar, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

45. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

46. Completul de judecată menționează că argumentele recursului reprezintă, în esență, o reiterare a poziției procesuale susținute în fața instanțelor inferioare și exprimă dezacordul recurentului cu aprecierea probelor și cu concluziile instanței de apel. Aceste argumente nu combat însă constatările decisive ale instanței de apel potrivit cărora recurentul dispune de venituri salariale stabile, nu sunt incidente condițiile prevăzute de art. 76 din Codul familiei, iar interesul superior al copilului impune aplicarea regulii generale prevăzute de art. 75 alin. (1) din Codul familiei privind încasarea pensiei de întreținere în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariul și/sau alte venituri ale părintelui obligat la întreținere.

47. Astfel, în lipsa unor erori de drept, care să justifice intervenția instanței de recurs, completul conchide că decizia atacată este legală și întemeiată.

48. În această ordine de idei, se reține că decizia instanței de apel a fost pronunțată în temeiul probelor legal administrate și al unei interpretări conforme a normelor legale incidente. Iar raționamentele instanței de apel sunt clare și coerente, reflectând o legătură directă între situația de fapt și dispozițiile legale aplicabile.

49. Din considerentele expuse, Completul de judecată conchide că cererea de recurs nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege și consideră recursul ca fiind vădit neîntemeiat.

50. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Iuri Guza, reprezentat de avocatul Iana Lichii, împotriva deciziei din 7 august 2025 a Curții de Apel Nord.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Stela Procopciuc

Judecători

Diana Stănilă

Gheorghe Stratulat